

Kako so živeli nekoč?

So tudi naše prababice in pradedje imeli računalnike?

Slovenska ljudska: AJDOVO ZRNO

Naši očetje so nekoč stanovali v vzhodnih deželah, tam, kjer sije in greje sonce leto in dan, kjer je obilo zlata in bogastva brez mere. Toda sčasoma so se ljudje v tistih krajih pomnožili in naši očetje so se napotili iskat novih selišč. Miroljubni, kot so bili, so rajši zapustili kraj obilne sreče, kot da bi se bili ruvali in pobijali.

Popotnim je boginja, ki jih je ljubila zavoljo miroljubnosti, dala zrno, rekoč: »Koder koli boste popotovali, vsadite to zrno. Kjer bo ozelenelo in zraslo, tam ostanite, če pa v treh dneh ne bo ozelenelo, ga izkoplajte in se pomaknite dalje.«

Nikjer ni zrno ozelenelo: ne na bregu morja Črnega, ne na poljskih planjavah, ne po nemških gorah. V zemlji slovenski pa je zrno ozelenelo in se belo razcvetelo. Rodilo je okusen in koristen sad. Še dandanašnji seje Slovenec ajdo. Kadar pa pritisne suša ali pa ajdo popari slana, takrat je slabo za slovenskega kmeta.

TO ZNAM POVEDATI PO SVOJE!

- Kako razumeš besede **naši očetje** in **selišča**? Od kod so prišli naši očetje? Zakaj so zapustili tiste kraje? Kje vse so bili?
- Kaj jim je naročila boginja?
- Kaj bi se zgodilo, če ne bi poslušali njenega nasveta?